

MIĄŚNIK (1) *sb m*

miąśnik, [mięśnik].

pl G miąśnik(o)w. ◇ [*A* mięśnik(o)w.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

1. *Pogard. O człowieku jedzącym mięso w czasie postu: oni [przed Wielkanocą] rániuchno iędzą [!] mięło/ wino piją/ żyły nátykáią [...]. Właśnie obyczáie tych nálznych miąśnikow Heretyckich wyráził. SkarŻyw 457.*

2. [*Rzeźnik: Rzeźnicy na ostatek byli tam katami. Bo oni urzędowni [...] Woleli się z tego to urzędu wycinać. A katolicy mili na swoich mięśnikow [...] Włożyli taką sztukę, by nożmi rzezali Apolog 64.*]

Synonim: 2. rzeźnik.

Cf [MIĘSIARZ]

MM